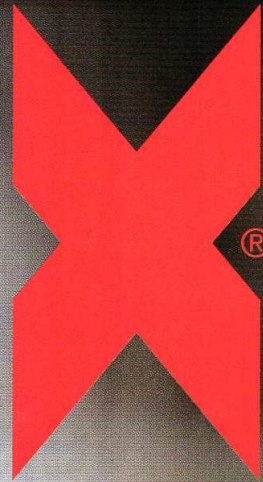


POLYAMORIE – NORMÁLNÍ PROMISKUITA, NEBO NOVÝ ŽIVOTNÍ STYL?

30. PROSINCE 2014 | 40 Kč | PŘEDPLATNÉ 33 Kč | SK 1,95 € | DE 3,40 € | BE 3,50 € | REFLEX.CZ

REFLEX



1



100

ČESKÝCH
OSOBNOSTÍ
V UNIKÁTNÍ
ANKETĚ
REFLEXU

SUPERPANÁK!

KOHO BYCHOM ZA UPLYNULÝ ROK NEJRADEJŠI
POZVALI NA SKLENIČKU A CO MU ŘEKLI?



TÉMA

SPOUSTA NA ROZ

MONOGAMIE ČASTO NEFUNGUJE A NEVĚRA
NEBÝVÁ NEJŠŤASTNĚJŠÍM ŘEŠENÍM
PROBLÉMŮ VE VZTAHU. POLYAMORIE PRO
NĚKTERÉ Z NÁS ANO.



FOTOGRAFKA REFLEXU FOTILA ČESKÉ POLYAMORISTKY

TEXT KATEŘINA KADLECOVÁ
FOTO NGUYEN PHUONG THAO

LÁSKY

DÁVÁNÍ

Polyamorici? Perverti. Přenašeči pohlavních chorob. Promiskuitní milovníci orgií, kteří „to“ chtějí dělat s každým, na koho natrefí v samošce. Má dva chlapy zároveň, upalte ji! Oni soužijí a souloží ve čtyřech, hanba! **JEDEN TAŤKA + TŘI MAMKY = CHUDÁCI DĚTI...** No tak, pryč s předsudky. Podle nejnovějších údajů Českého statistického úřadu je míra rozvodovosti v naší zemi 48 %, takže bychom možná měli přestat pohlížet na monogamii jako na jediné „mravné a správné“ řešení. Je čas porozhlédnout se po další cestě – a po dalším partnerovi. →

PŘEJATÝ VÝRAZ polyamorie je sice nehezky hybrid, ale aspoň je etymologicky průhledný: řecká předpona poly- značí mnoho, amor je pak latinské slůvko pro lásku a k jejich spojení a prvním užití slova došlo před čtvrt stoletím. Jako polyamorický se označuje takový vztah, kde má muž či žena více než jednoho partnera a všechny strany jsou s tímto stavem věci srozuměny. Nepředstavujte si ovšem swingers party tělo na tělo, padni komu padni, ani nevěru, prostituci, orgie po celé délce kuchyňské linky nebo podobné soustředění na chvilkové tělesné vzrušení. Ideálně polyamorie představuje dlouhodobý vztah, jedna z jeho větví je často zakořeněna v manželství nebo v životě ve společné domácnosti. Je to v podstatě taková konsenzuální, transparentní, morální a zodpovědná nemonogamie. „Já o svém soukromém životě říkávám, že jsem vlastně dvojnásobně věrná, než je v naší společnosti zvykem,“ zdůrazňuje potřebu respektování základních

POČET POLYAMORICKÝCH PÁRŮ V USA SE ODHADUJE NA VÍCE NEŽ PŮL MILIÓNU.

regulí (pravdomluvnost, věrnost, otevřenost, čestnost) Julie Gaia Poupětová, populární sex koučka, jež v polyamorickém vztahu spokojeně žije – s „primárním“ partnerem je deset let, s druhým mužem šest. Ano, naráz. „Ale pozor,“ varuje vystudovaná bioložka, „polyamorie není vhodným řešením úplně pro každého, kdo se v monogamním vztahu necítí dobře.“

JUDITINY SPÁDY

Pro devětatřicetiletou obyvatelku metropole skrývající se za pseudonymem Judita Štychová polyamorie vhodným řešením byla. A to přesto, že se Judita hlásí ke křesťanství, pochází ze šťastné středostavovské rodiny a „pracuje s dětmi“ (což uvádí jako jediný důvod pro tajení pravé identity – rodiče je-

jích svěřenců by v ni mohli ztratit důvěru). K polyamorii se vysoká, sošná blondýna nachomýtlá hned po ukončení středoškolských studií, kdy její stoupence potkávala v komunitě spřátelených hudebníků a divadelníků. Tehdy se jí polyamorie se spoustou pravidel zdála nesmírně svazující, strukturovaná a komplikovaná. Nechácala, že zúčastnění nežárlí, a litovala polyamoričky, které v jejich očích selhávaly, neboť podle ní nebyly schopné si najít standardního partnera a musely se o jednoho dělit.

Judita si toho svého našla, a nakonec ne jediného. S manželem, jenž pracuje v oblasti informačních technologií, je už osm let, ale to jí nebrání s jeho souhlasem prožívat milostná vzplanutí s jinými muži, s nimiž pak udržuje i delší vztahy: „S jedním chlapcem se střídavě potkáváme a nepotkáváme už třináct let. Fyzicky spolu moc dobře fungujeme a máme sex, kdykoli se sejdem, ale žít bych s ním nemohla. Manželovi jsem ovšem o existenci tohoto ‚mistra Jana‘ a o tom, že se ho nechci vzdát, řekla už na začátku; jsem jedináček a moje potřeby jsou prostě moje potřeby. Manžel je našťásti akceptuje.“

Občas si domů (převážně z Juditiny iniciativy) pozvou postelové „kamarádky“, Judita má podobně jako mnoho dalších volnomyšlenkářských poly-lidí bisexuální spády a otevřenost v romantických záležitostech je pevnou součástí jejího sebepojetí i soukromé image. Někdejší milovnice komunitního života moc ráda vzpomíná třeba na systém, jaký si zavedl jeden z jejich polypartnerů v Irsku: „Všichni spřátelení žijí v jednom domečku a po nedělním obědě si na nástěnce se jmény jednoduše rozpárují, kdo s kým bude ten den spát, aby nikdo nemusel uléhat sám, pokud nechce.“

NESOBECKY SDÍLET

Sedím spolu s kamarádem v družstevní kavárně ROH na Juditině kursu Naučme se mít otevřenou náruč (dva účastníci, tři hodiny, 1800 Kč) a poslouchám nad „nejlepším svařákem na celém Žižkově“ její vyprávění o možnostech polyamorie. Hovoří třeba o tom, jak by si s manželem za čas přáli žít v jedné domácnosti ve třech nebo ve čtyřech a jak výhodný by ten systém byl, kdyby se do košatého vztahu narodilo dítě. „V těhotenství kvůli hormonálním výkyvům

a možným přenosným pohlavním chorobám nehodlám mít jiné partnery a stejně se zařídí i manžel,“ líčí Judita. „Uděly to tak snad všechny moje známé, co jedou v polyamorii.“ A co když bude miminko náhodou počato s nějakým z jejich ostatních partnerů? „Nic moc by se nestalo, na potrat bych už nešla. Manžel mi ostatně právě kvůli tomuhle nedoporučuje vztahy s příslušníky jiné rasy, aby se pak při pohledu do kočárku okolí moc nevyptávalo. Po domluvě jsme vyloučili i milostné vztahy na našich pracovištích a v okruhu stálých přátel, to nedělá dobrotu.“

Judita působí ve smaragdově zelených minišatech a hnědých kožených holínkách profesionálně a chladně. Neloví nás na sexualitu, žádná „tantra“ se nechystá; naopak nám klade leckdy nepříjemné otázky po našich vlastních romantických záležitostech, které mě později dovedou k poměrně zásadním poznatkům o mém soukromém životě. Zdá se ovšem, že jsem oproti svým původním předpokladům pro polyamorii tvor zcela nevhodný: na paralelní vztahy nemám jako máma dvou malých dětí čas ani peníze, a především žárlím, jsem majetnická a potřebuju být „ta jediná, ta nejlepší“. Judita mi vysvětluje, že je to nejspíš dáno nedostatečnou sebedůvěrou, osobní nejistotou a strachem z toho, že zůstanu sama. O.K., to dává smysl. Žárlivost je však prý našťástí u většiny populace ovlivnitelná vůlí – třeba v momentě, kdy bych se na přání svého muže rozhodla na polyamorii přistoupit. To už se ostatně stalo mnohým. Další lidé dojdou k polyamorii proto, že je jednoduše moderní a výstřední a oni rádi zkoušejí nové věci, jiní si zase chtějí dokázat, že to dokážou a že umějí lásku nesobecky sdílet.

SETKÁNÍ S POLYMATFYZÁKY

Týdeník *Newsweek* roku 2009 zveřejnil informaci, že počet polyamorických párů v USA se odhaduje na více než půl miliónu. Kolik jich je v Česku? Těžko soudit – na zřejmě první české polyamory setkání, svolané na sociálních sítích na 16. prosince do karlínské čajovny Dharmasala, jich večer přišlo něco málo přes třicet. Většina z nich byli studenty a studentkami pražského matfyzu. Kromě mladých přišli tři muži se šedinami, pár příznivců larpu (her, v nichž lidé fyzicky



**„JSEM VLASTNĚ DVOJNÁSOBNĚ VĚRNÁ,“ ŘÍKÁ SEX KOUČKA
JULIE GAIA POUPĚTOVÁ (NA SNÍMKU) O SVÝCH DVOU
DLOUHODOBÝCH ROMANTICKÝCH VZTAZÍCH.**



ztvárníují postavy), dvě něžné štíhlé lesby v černém s touhou najít do domácnosti ještě jednu... Hráli jsme hry (ve vsí počestnosti, do tří do rána) a hodně mluvili, třeba o našich oblíbených filmech s tematikou polyamorie: Vidělaš drama Woodyho Allena *Vicky Cristina Barcelona* – jak Scarlett Johanssonová v roli rozverně Američanky propadne kouzlu rozervaného malíře Javiera Bardema a jak s nimi v jedné domácnosti začne žít jeho exmanželka Penélope Cruzová? A vidělaš Truffautova *Juleša a Jima*? Mazurského snímek *Bob & Carol & Ted & Alice*, von Trierovo drama *Prolomit vlny*? A Bertolucciho *Snílky* o polyamorickém trojúhelníku, zahrnujícím bratra a sestru? Doporučuji se poly-knihy – přečti si Wrightovo *Morální zvíře*, na tuhle konkrétní bolístku aplikuj *Sex at Dawn* Christophera Ryana a Cacildy Jethaové, základy ti dodá *Ethical Slut* Dossie Eastonové a Janet Hardyové i *Opening Up* od Tristan Taorminové.

Z vyslechnutých příběhů jsem si taky odnesla pár dobrých rad do života. Tak třeba: Nevrhěj se do polyamorie jen proto, že tím chceš vyřešit problémy ve svém současném vztahu, nebo proto, že ti partner sexuálně nestačí. Když už se polyamorii rozhodneš zkusit, stanovte si jasná pravidla, jež postupem času v závislosti na svých pocitech klidně přehodnocujte – bez pravidel polyamorické vztahy nemůžou být šťastné, už jen proto, že víc lidí ve vzájemných romantických vztazích znamená víc nepochopení, napětí a hádek: „Dva paralelní milostné vztahy, to jsou dvě sady hormonů, které je třeba krotit,“ říkala mi jedna kamarádka s dávnou polyzkušeností. „Chtělo to občas nějaký hromadný menstruační kalendář, aby člověk dokázal zvládnout nálady a hnutí mysli všech zúčastněných.“

Je tedy třeba otevřeně říkat partnerům, co přesně od nich chceš, ale ne abys automaticky předpokládala, že to hned dostaneš, říkají mi v Dharmasale. A hlavně se oprosti od potřeby „hlídat skóre“ – nekontroluj, aby byly oba (nebo všechny) tvoje vztahy vyvážené, aby nikdo nikomu nenadržoval, aby třeba byl tvůj muž s tebou i s tou druhou (nebo tím druhým) stejně často. Když už jsme u toho, měla by ses naučit snášet druhého partnera svého milého, aby to fungovalo. Může to být nakrásně hňup a blb, ale něco spolu holt sdí- →

líte a není dobré na něj nasazovat ani si naopak myslet, že je zaručeně zábavnější a lepší v posteli než ty. Sama buď časově i jinak flexibilní a připrav se na to, že přes veškerou snahu nelze být na dvou místech se dvěma milenci současně... A pamatuj na to, že budeš muset přiznat okolí svou polyamorii, což může být podobně dramatické jako coming out u gayů. Snaž se být silná, sebevědomá, pečlivě si promysli argumenty a buď připravená je předložit rodičům, kolegům, kamarádům i dětem, až se jednou zeptají.

FRONÉMA, JAKUB A JÁCHYM

Sedím naproti ní v redakční kavárničce a dívím se: Fronéma Vírgerová, jedna z nejznámějších českých aktivistek BDSM, nejenže nemá latexový kostým kočičí ženy a obligátní bičík, ale je křehká a tak nějak panenská. V džíněch a sportovní bundičce působí velmi, velmi programátorsky (taky o ní byla před necelými třemi lety v Reflexu řeč v souvislosti s geekerkami, fanynkami nových technologií). Tahle sedmadvacetiletá ajštačka má na české popula-

rizaci polyamorie zásadní podíl: před čtyřmi lety založila webovou stránku polyamory.eleferno.cz, jíž vyplnila do té doby naproste informační vakuum, co se polyamorie týče. Web poskytuje cenné rady v tanci mezi vejci, jakým je třeba chození s párem nebo s někým, kdo už je součástí jiného páru.

„Koncept polyamorie jsem znala teoreticky už jako teenagerka, ale v praxi jsem se s ním setkala jako asi dvacetiletá,“ vzpomíná Fronéma trochu zasněně na své poly-záátky. „Chodila jsem tou dobou s Jakubem a mluvili jsme o tom, že chceme otevřený vztah. Po roce skvělého soužití jsem se zamílovala do kolegy v práci, probrala jsem to doma s Jakubem a pod jeho dohledem se vztah s tím kolegou utvrzoval, věděl o každém mém kroku, kluci se i setkali na pivo. Za tři čtvrtě roku to skončilo, načež mě Jakub seznámil se svým kamarádem Jáchymem...“

Jako v té dětské knížce Jakub a Jáchym, o kamarádství chlapečka a slona?

Legrační, co? Kluci se taky kamarádili, takže jsme všichni spo-

lečně jezdili na různé festivaly a vůbec spolu trávili dost času ve šťastné a veselé skupince. Oba měli během našeho dvouletého vztahu kromě mě ještě další partnerky, což jsem podporovala. Oproti zažité představě, že polyamory ženy jsou nymfomanky a mají velké nároky na sexuální život, já těm mým dvěma v sexu nestačila a doufala jsem, že si najdou nějaké další přítelkyně, které by ze mě sňaly část toho břemena.

To bylo před třemi lety. Od té doby jste v polyamorickém vztahu nežila?

Ne, ale lásku a vztah pojmám stále tak, že je mi princip monogamie cizí - jsem z podstaty polyamory, i když jsem momentálně sama. **Člověk asi musí mít dost přesně nalinkovaný itinerář, aby saturoval všechny partnery...**

My to měli tak, že jsem určitý počet nocí týdně trávila u Jakuba, se kterým jsem bydlela, a na pár nocí přejížděla k Jáchymovi. Všichni jsme programátoři a Jakub docela silný workoholik, takže jsme věděli, jak je to povolání časově náročné, a měli jeden pro druhého pochopení.

POLYAMORIE OČIMA ODBORNÍKŮ



JAROSLAV ZVĚŘINA, sexuolog: „Čím více lidí se sejde v posteli, tím víc starostí a komplikací.“

„S termínem polyamorie jsem se dosud nesetkal, musel jsem googlovat... Nevím, že by ji někdo u nás zkoumal. Různé formy skupinového sexu a swingování, nebo jak to chcete nazvat, jsou od nepaměti přítomny, nicméně v žádné kultuře nedosáhly jiného než velmi menšinového rozšíření. On sex i v těch nejmodernějších kulturách zůstává především párovou záležitostí. V sexuologických ordinacích se s těmito jevy setkáváme jen zcela okrajově; nejde ostatně o nic patologického, je to věc životního stylu a filozofie. Obecně pro polyamorii platí to, co pro všechny formy skupinového sexu: že totiž čím více lidí se sejde v posteli, tím víc starostí a komplikací. Dva jsou někdy až až...“



VÁCLAV MERTIN, dětský psycholog: „Maminka by měla být maminkou, dědeček dědečkem.“

„V současné době jsou vztahy mezi dospělými obecně mnohem dynamičtější než dřív a nabývají řady rozmanitých forem. Milenci a milenky existovali vždy, lze také akceptovat, že vztahy s různými lidmi nabízejí uspokojení různých potřeb, že tedy není nutné úplně všechno sdílet pouze s jedním člověkem. Pokud tyto páry/trojice/čtveřice mají pocit, že jim takové vztahy dlouhodobě vyhovují, pak je třeba jim věřit a respektovat jejich pohled na svět a na život. Osobně si však myslím, že není možné mít dva zcela rovnocenné citové vztahy. Sám jsem se s polyamorickým párem a jeho dítětem nesetkal.“

Z hlediska dětí je žádoucí, aby byly pokud možno jasně vymezeny role i odpovědnosti všech dospělých, kteří o dítě pečují - maminka by měla být maminkou, dědeček dědečkem.

Svět by pro děti měl být jednoduchý, srozumitelný. Pokud dítěti nepleteme hlavu neobvyklými a složitými nároky na porozumění sociálním vztahům, začlení do svého života víc blízkých lidí než jen mámu a tátu.“



STANISLAV KOMÁREK, biolog a filozof přírodních věd: „Můj oblíbený C. G. Jung byl polyamorie výrazným příkladem...“

„Po pravdě řečeno jsem slovo polyamorie, možná jako poslední v české kotlíně, doposud neznal (je to nepěkná splácánina z řeckého a latinského kořene, správně buď polyfilie, nebo multiamorie). Sousedství permakulturní biozahrada jsem ovšem neznal taky, až jsem zjistil, že ji mám dávno za chalupou. Klást si otázku, zda něco podobného je ‚přirozené‘, je ošidné a správná odpověď je nanejvýš ‚jak kde a jak pro koho‘. Přirozená je například taky tenden-



JULIE GAIA POUPĚTOVÁ, FRONÉMA VIRGLEROVÁ A ZÁDY OTOČENÁ ŽENA S PSEUDONYMEM JUDITA ŠTYCHOVÁ. DÁMY SE ZNALY UŽ Z DŘÍVĚJŠKA, POLYAMORICKÁ KOMUNITA U NÁS MÁ TVRDÉ JÁDRO.



A to jste od začátku vztahu věděla, jak se v polyamory chovat?

Jakmile se to kolem mě začalo dít, okamžitě jsem se pustila do populárně naučné literatury, všechna je v angličtině. Klíčovou pro mě byla kniha *Ethical Slut, Mravná děvka*. Tam je popsáno, na co je třeba klást důraz, a že bez naprosté otevřenosti, upřímnosti a pravdomluvnosti všech zúčastněných to nepůjde. Taky mi dodala sebevědomí a ujištění o tom, že když takhle vzdoruju většinové společnosti, neznamená to, že jsem zvrhlá nebo zlá. Není to lehké – okolí, rodina, filmy, romány, všichni nám odmalíčka tlačí ten jeden jediný možný model vztahu. Je těžké se vzepřít. **Vaši rodiče se s polyamorií srovnali, ale dokázaly by to i děti, až nějak budete mít?**

Moje představa je, že bychom všichni žili v jednom domě, třeba tři páry. Děti by odmala viděly, že se všichni dospělí mají navzájem rádi. Vezměte si, jak skvělý je to model: člověk má doma dva partnery, tudíž i ekonomickou jistotu, všichni si vzájemně pomáhají a děti mají víc kamarádů i dospělých, kteří se jim budou věnovat. →

ce mučit a zabíjet zajaté nepřátele, čtení a psaní je naopak nepřirozené – přesto se jedno v civilizovaném světě dělat nemá, druhé naopak musí. Tak třeba v tolik obdivovaném Tibetu se vyskytuje jak polygynie, tak polyandrie, starořečtí muži žili trvale v trojúhelníku manželka–hetéry–mladící a nebylo to zdrojem napětí – jen zákon zakazoval odkazovat klukům a vzdělaným společnicím větší majetky a tak šidit pravoplatné dědice. Můj oblíbený C. G. Jung byl jistě polyamorie výrazným příkladem: v době jeho těžké psychické krize po rozchodu s Freudem o něj dojemně pečovaly paní Jungová společně s jeho milenkou Toni Wolfovou přes rok v téže domácnosti. Také se domnívám, že svět trpí spíše nedostatkem lásky (ať už „mono-“, nebo „poly-“) nežli jejím přebytkem: lhostejnost či nenávisť představují mnohem větší problém a s těmi by se asi spíše mělo bojovat. Je rovněž pozoruhodné, že ve státech, kde jsou plně legální urážka vladaře či rouhání, je bigamie podnes trestným činem. Věc by se dala jistě nějak ošetřit i právnicky, byť asi ne s tradiční nálepkou „manželství“.

ČESKÉ POLYCELEBRITY

TRADICE POLYAMORIE u nás není příliš pevná – Češi včetně vrcholných politických představitelů, premiéry a prezidenty nevyjímaje, si raději hýčkají své více či méně provalené nevěry a zatloukají a zatloukají, jak je to učilo okolí. „V ordinacích českých psychologů se moji klienti velmi často dozvídají, že nevěru je třeba tutlat, protože může mít pro vztah nedozírné následky,“ konstatuje sex koučka (a polyamorička) **Julie Gaia Poupětová**. „Pro většinu lidí to určitě platí, ale existuje malé procento těch, kteří dokáží přeměnit tragédii na příležitost a díky upřímnosti přetvořit svůj vztah na pravdivý, přijímající a svobodný. Tuto alternativu většina odborníků prostě nebere v potaz, a navíc s ní nemá ani žádnou pozitivní zkušenost, takže klient, i kdyby chtěl, nedostane k takovému rozvoji prostor.“

Některé ze známých osobností si přes veškeré překážky cestu k polyamorii našly, příslušným jménem ji však nazývá málokdo. Přesněji nikdo kromě české topmodelky **Jany Knauerové**, jež se k polyamorii veřejně hlásí. S newyorským modelem Julesem Hamiltonem žije ve Státech čtyři roky a oba mají občas další známost. Jak je patrné z jejich blogu Polyglamo-



Karel Janeček a přítelkyně Markéta



David Rath a Renata Horká



Karel Roden a Jana Krausová

rous.me, hodně se vzdělávají četbou o polyamorii a pro mnohé znamenají apoštoly nového soužití.

Bulvárem nejpropíranější byly zřejmě paralelní vztahy podnikatele, mecenáše a politického aktivisty **Karla Janečka**, který má kromě dlouholeté přítelkyně Markéty sem tam veřejnou vážnou známost (naposledy společenské rubriky informovaly o někdejší Miss ČR, farmaceutce **Janě Doleželové**), a také milostná rošáda politika **Davidu Ratha**. Ten měl ještě před pěti lety v Hostivici dvě paralelní rodiny a jak v domě jeho manželky Evy, tak u druhé partnerky, Renaty Horké, vyrůstá jeden Rathův syn; věkově jsou od sebe vzdálení pouhý rok.

Pikantní je i situace některých známých párů šoubyznysu. Třeba manželů **Gábiny Osvaldové a Ondřeje Soukupa**: třiašedesátiletý muzikant si s požehnaním své ženy pořídil k již dospělmu synovi Františkovi další potomky, dcerku Rebečku a syna Ondřeje, se sedmatřítiletou zpěvačkou **Lucií Šoralovou**. Byly doby, kdy se zmínění tři dospěláci ještě s tehdejším partnerem Osvaldové Mirkem bez problémů potkávali na společných akcích.

Po provařeném a hodně dávné partnerské reality show „výměna manželék“ v podání herců **Jana**

Krause, Ivany Chýlkové, Karla Rodena a Jany Krausové druhý zmiňovaný pár na akci milostného „kulového blesku“ navázal: herci obsazovanému i do hollywoodských snímků jeho druhá partnerka, zubní lékařka **Laura Čekanová**, porodila už druhou dcerku – vše se souhlasem a pod dohledem Jany Krausové. Také muzikant **Karel Vágnr** měl dlouhá léta dvě paralelní rodiny: s první ženou měl syna, druhá manželka, **Monika**, mu dala tři děti, druhá partnerka a posléze třetí manželka, **Katina**, v mezích manželčiných porodů další dvě. Herec **Miloš Kopecký** byl svým způsobem také polyamorik – manželce i dceři své přítelkyně představoval a občas všichni společně trávili dovolenou. Případ malíře a herce **Josefa Hlinomaze** pak v *Reflexu* 41/2014 vykreslil **Dan Hrubý**: v Hlinomazově dejvické garsonce se pravidelně střídaly dvě přítelkyně (obě krásné, obě vdané) a s jednou z nich, s **Magdou Kalichovou**, se **Josef** nakonec sestěhoval. Ach ano, a taky s jejím druhým manželem.

Žila tak i čtveřice známých disidentů: psycholog **Jiří Němec** s manželkou **Danou** a básník **Ivan Martin Jírouš** se svou první manželkou, kunsthistoričkou **Věrou**. Němcovi křesťanští přátelé začali

v sedmdesátých letech svobodomyšlného hledače opouštět, protože odsoudil klasičtější rodinu jako přežitou s tím, že je třeba se obrátit k rodině otevřeně. „Jiří nežil z hlediska obecné normy nějakým příkladným životem,“ vzpomíná filozof **Miroslav Petříček** v němčovském dílu dokumentárního cyklu *ČT Fenomén Underground, Vždy o krok napřed*, a zmiňuje též, že ten hluboce věřící člověk „vystřídal spoustu partnerek“. Nakonec, slovy filozofa **Jana Sokola**, začal žít v „manželství ve čtyřech“. A toto manželství bylo konzumováno – **Jiřímu Němcovi** a **Věře Jíroušové** se z něj narodil syn **Tobiáš**, ovšem alimenty na dítě byly strhávány **Ivanu Jíroušovi**.

Spisovatelka **Iva Pekárková**, jež se polyamorie dotkla ve svém románu *Levhartice*, pak před rokem v měsíčníku *Moje psychologie* připomněla, že se v souvislosti s polyamorií hovořilo i o německy píšící české prozaičce **Libuši Moníkové**. „Traduje se, že si opatřila dva partnery naráz a žila s nimi ve spokojené trojici. Stalo se to prý docela nevinně: manžel kamsi odjel, ona se zamilovala do jeho kamaráda – a když se manžel zase vrátil, oba mu vysvětlili, že si nemohli pomoci, mají se rádi, ale zároveň mají oba stále stejně rádi i jeho.“

KATEŘINA KADLECOVÁ



Jana Knauerová

FOTO PROFIMEDIA.CZ (3x)